

[Ministeren for skatter og afgifter]

større skattemæssige fradrag vedrørende kommanditselskabet, end deres hæftelse udgør.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorfor der kan frigives investeringsfondsmidler til forlods afskrivning på en kommanditists bruttoanpart af kommanditselskabets afskrivningsberettigede aktiver, selv om dette resulterer i en negativ fradragskonto, kan jeg anføre, at statsskattedirektoratet ikke har ment, at der er hjemmel til at begrænse adgangen til at anvende investeringsfondsmidler som anført, da det fradrag, midlerne berettiger til, er foretaget allerede i henlæggelsesåret.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (26/3 79) af:

Ole Olsen (SF):

»Hvorfor skal der ved henlæggelse til investeringsfonds kun bindes 50 pct. af det henlagte beløb?«

(Spm. nr. 759).

Begrundelse.

Ved andre skattebegunstigede ordninger, f. eks. indskud på rateforsikringer, livrente og etableringskonti, er hovedreglen, at det fulde fradragsbeløb skal indskydes. Ved at vælge at foretage henlæggelse til investeringsfond i stedet for at betale restskat kan skatteyderen kontant spare op til 20 pct.

Besvarelse (4/4 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Efter bestemmelsen i § 5 i lovbekendtgørelse nr. 584 af 18. november 1975 om investeringsfonds skal den skattepligtige for at kunne opnå fradrag i den skattepligtige indkomst for henlæggelser til investeringsfonds, alt efter om han er regnskabsførende eller ikke-regnskabsførende, båndlægge henholdsvis 50 pct. og 100 pct. af den foretagne henlæggelse i nærmere angivne pengeinstitutter.

Af bemærkningerne til forslag til lov om investeringsfonds fremgår det bl. a. vedrørende spørgsmålet om båndlægning, at man fra erhvervsside oprindeligt var af den opfattelse, at båndlægning overhovedet burde undgås på grund af den heraf følgende forringelse af erhvervslivets likvide midler. Heroverfor blev gjort gældende, at der burde sikres midler til

betaling af den indkomstskat, der skal erlægges, såfremt henlæggelserne ikke anvendes som påtænkt, samt at der i hvert fald i et vist omfang gennem båndlægning sikredes, at der er midler til stede, når der på et senere tidspunkt skal foretages investeringer.

Under hensyn til, at henlæggelsesordningen omfatter såvel regnskabsførende som ikke-regnskabsførende, har man imidlertid af kontrolmæssige hensyn fundet det nødvendigt at kræve fuld båndlægning af henlæggelser, der foretages af ikke-regnskabsførende, mens man for regnskabsførende alene stiller krav om båndlægning af et beløb svarende til 50 pct. af henlæggelsen.

Fastsættelsen af denne båndlægningsprocent for de regnskabsførende er således en afvejning mellem hensynet til at sikre midlernes tilstedeværelse og erhvervets likviditet.

En regel om 50 pct. båndlægning af investeringsfondshenlæggelser er praktisk at arbejde med, og ordningen er udformet således, at der, også når investeringsfondshenlæggelserne tages i brug, stadig består samme forhold mellem de resterende henlæggelser og den båndlagte del af disse.

Til *ministeren for offentlige arbejder* (26/3 79) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange afsejlinger der på grund af isforhold m.m. i vinter fra 1. december til 1. marts har været aflyst for Kalundborg-Kolby Kås, Århus-Kolby Kås og Hou-Sælvig?«

(Spm. nr. 760).

Begrundelse.

Befolkningen på Samsø har ofte udtalt frygt for, at besejlingen mellem Jylland og øen i høj grad ville blive usikker ved opgivelser af ruten Århus-Kolby Kås.

Der har bl. a. været henvist til, at havnene i Hou og Sælvig er mere udsatte i tilfælde af isdannelse og storm; desuden har man hævdet, at det materiel, der bruges på ruten Hou-Sælvig, har så meget mindre maskinkraft, at dette også medfører mange flere aflysninger.

Den vinter, vi nu har overstået, er nok usædvanlig, men også under sådanne forhold må trafikken mellem øen og Jylland sikres.